

MARIA FAUSTYNA KOWALSKA

Właściwie **Helena Kowalska**; ur. 25 sierpnia 1905 roku w Głogowcu, zmarła 5 października 1938 roku w Krzakowie – Święta Kościoła Katolickiego, siostra zakonna ze Zgromadzenia Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia, mistyczka, stygmatyczka i wizjonerka. Głosicielka kultu Miłosierdzia Bożego, nazywana Apostołą Miłosierdzia Bożego oraz autorka *Dzienniczka*, w którym opisała swoje duchowe i mistyczne doświadczenia.

W 1924 roku doznała wizji cierpiącego Jezusa, który wydał jej polecenie wstąpienia do zakonu. 1 sierpnia 1925 roku wstąpiła do Zgromadzenia Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia, w którym na obłóczynach otrzymała imię s. Maria Faustyna. W ciągu trzynastu lat życia zakonnego przebywała w wielu domach Zgromadzenia, nadłużej w Krakowie, Wilnie, Płocku i Warszawie, pełniąc najczęściej obowiązki kucharki, ogrodniczki i furtianki. Z powodu choroby na gruźlicę płuc i przewodu pokarmowego dwukrotnie przebywała na leczeniu w szpitalu na Prądniku w Krakowie.

To na pozór zwyczajne życie kryło w sobie niezwykłą głębię zjednoczenia z Bogiem i prorocką misję, którą powierzył jej Bóg. Doznała wielu nadzwyczajnych łask, osiągając szczyty zjednoczenia z Bogiem na ziemi. Przez nią Jezus przypomniał światu biblijną prawdę o miłości miłosiernej Boga do każdego człowieka i wezwał do głoszenia jej światu z nową mocą. W tym celu przekazał także nowe formy kultu Miłosierdzia Bożego, którymi są: obraz z podpisem: *Jezu, ufam Tobie*, Święto Miłosierdzia, Koronkę do Miłosierdzia Bożego i modlitwę w chwili Jego konania na krzyżu, zwaną Godziną Miłosierdzia. Do każdej z nich, a także do szerzenia czci Miłosierdzia przywiązał wielkie obietnice pod warunkiem troski o postawę zawierzenia Bogu i miłosierdzia względem bliźnich.

W wypełnianiu tej prorockiej misji pomagał Siostrze Faustynie jej kierownik duchowy bł. ks. Michał Sopoćko. Po rozmowie ze swoim spowiednikiem ks. Michałem Sopoćką, Faustyna zaczęła prowadzić szczegółowy zapis swoich przeżyć, znany potem jako *Dzienniczek*. Opisywała w nim cierpienia i przeciwności, stany mistyczne jakich doznawała oraz liczne wizje i objawienia. Dotyczyły one między innymi namalowania obrazu **Jezu Ufam Tobie**, modlitw Koronki do Miłosierdzia Bożego i Godziny Miłosierdzia, ustanowienia Święta

Miłosierdzia Bożego, szerzenia czci Miłosierdzia i obietnic z nim związanych, oraz powołania do życia nowego zgromadzenia w Kościele, które by podjęło zadanie wypraszania miłosierdzia dla świata. Zapisała również polecenie Jezusa Chrystusa żądającego, by zostało założone nowe zgromadzenie głoszące na cały świat kult Miłosierdzia Bożego. Zgromadzenie to miało również zrzeszać wszystkich świeckich wiernych Kościoła katolickiego. Nakaz ten urzeczywistnił się wraz z powołaniem do życia Zgromadzenia Sióstr Bożego Miłosierdzia.

Obraz Eugeniusza Kazimirowskiego, *Jezu ufam Tobie*, namalowany w 1934 r. Od 2005 r. obraz znajduje się w Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Wilnie.

22 lutego 1931 roku w plockim Sanktuarium Miłosierdzia Bożego Faustyna Kowalska ze Zgromadzenia Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia doznała pierwszych objawień Jezusa Miłosiernego, polecającego namalowanie obrazu z podpisem: „Jezu, ufam Tobie”.

Według „Dzienniczka” 22 lutego 1931 miała wizję Jezusa, który kazał jej namalować obraz Miłosierdzia Bożego. Miało to miejsce w Płocku, w dzisiejszym Sanktuarium Miłosierdzia Bożego. Kolejne widzenie dotyczyło ustanowienia Święta Miłosierdzia Bożego, obchodzonego w pierwszą niedzielę po Wielkanocy. W listopadzie 1932 roku, podczas rekolekcyjnej spowiedzi u o. Edmunda Eltera SJ, otrzymała pierwsze potwierdzenie nadprzyrodzonego pochodzenia objawień. Z charyzmatu i doświadczenia mistycznego św. Siostry Faustyny zrodził się w Kościele świecki Apostolski Ruch Bożego Miłosierdzia, który podejmuje jej misję głoszenia światu tajemnicy miłosierdzia Bożego poprzez świadectwo życia, czyn, słowo i modlitwę.

Obraz Jezusa Miłosiernego w kaplicy zakonnej Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia w Krakowie – Łagiewnikach namalowany przez prof. Adolfa Chylę w 1944 roku. Sarkofag z relikwiami świętej siostry Faustyny Kowalskiej.

Od 11 maja 1936 roku aż do śmierci Siostra Faustyna przebywała w Krzakowie. Siostra Faustyna zmarła 5 października 1938 roku w klasztorze Zgromadzenia w Krakowie-Łagiewnikach. W 1966 roku jej doczesne szczątki przeniesiono z cmentarza zakonnego do klasztornej kaplicy. Od beatyfikacji, której 18 kwietnia 1993 roku dokonał Ojciec Święty Jan Paweł II, trumienka z relikwiami spoczywa na ołtarzu pod łaskami słynącym obrazem Jezusa Miłosiernego w sanktuarium w Krakowie-Łagiewnikach. 30 kwietnia 2000 roku

Święta Faustyna przed 1938 rokiem

Ojciec Święty Jan Paweł II zaliczył ją do grona świętych, a orędzie Miłosierdzia, które z polecenia Jezusa zapisała w swym „Dzienniczku“, przekazał całemu Kościołowi i światu na trzecie tysiąclecie wiary.

25 sierpnia 1995 roku Zgromadzenie Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia, pełniąc jej charyzmatyczną misję, uznało Siostrę Faustynę za swą duchową współzałożycielkę.

WYKORZYSTANO: FAUSTYNA.PL